

22.VII. 2019.	PONEDJELJAK <i>Marija Magdalena</i>	+ Manuel Pintarić VEČERNJA MISA U SV. NIKOLI: + Božica i Matea Rukelj	7 19
23.VII. 2019.	UTORAK <i>Brigita</i>	na č. MB i sv. Antunu + Ivan Kovač	7 18:30
24.VII. 2019.	SRIJEDA <i>Viktorin</i>	+ Marijan Milić + Ana i Ivan Pavlović, Josip i ob. Božičević	7 18:30
25.VII. 2019.	ČETVRTAK <i>Jakov ap.</i>	+ ob. Husić i Lončarek + Ana i Vinko Pavlović	7 18:30
26.VII. 2019.	PETAK <i>Joakim i Ana</i>	+ Ana Pintarić + Marija Baniček, Marija Domović, rod. Krček, ob. Domitrović	7 18:30
27.VII. 2019.	SUBOTA <i>Klement Ohridski</i>	na nakanu + Krešimir Posavec	7 18:30
28.VII. 2019.	17. nedjelja kroz godinu	+ Ivan i Marija Bunić, Anđela i Valent Dravinski ŽUPNA + Anica Huzjak	7 9:30 18:30

Obiteljski ste čovjek, napisali ste mnogo o suvremenim izazovima suvremene obitelji. U čemu vidite najveći problem suvremene obitelji?

Danas je napadnut bilo koji oblik obitelji, ne samo kršćanske. Problem je kršćanske obitelji u tome što je nositeljica određene ideje o obitelji, ali to nije dovoljno. Jer možete se boriti protiv loših ideja koje su izvan tog djelokruga, ali pravi problem obitelj je i borba protiv loših praksi same obitelji. Danas je problem obitelji da više ništa ne radimo zajedno. Obitelj je postala vrsta u nizu potrošačkih kolekcija, a u toj potrošačkoj kolekciji svatko ima svoje ekran. I tako je obitelj podijeljena iznutra. Stoga je pravo pitanje obitelji zajedništvo obitelji, odnosno što to obitelj radi zajedno? Problem nije problem moralnih vrijednosti, već problem konkretne prakse.

francuski filozof Fabrice Hadjad (izvor: bitno.net)

ŽUPNI URED SV.
ANTUNA PADOVANSKOG
Franjevačka 1,
KOPRIVNICA
Tel. 048/642-160
e-mail: fra-ke@ofm.hr
www.ofm.hr/koprivnica

UREDOVANJE
Svaki radni dan od
8-9 i 17-18

KRŠTENJE
Prijava u uredovno vrijeme
Pouka petkom u 17,00

VJENČANJE
Obvezatan je tečaj pripreve
za brak. Prijava u župnom
uredu mjesec dana prije
vjenčanja.

BOLESNICI
Bolesnicima na vrijeme
omogućite posjet
svećenika. Bolesnike
redovito posjećujemo o
Božiću i Uskrsu.

SPROVOD
Nakon dogovora s
Komunalcem vrijeme
sprovođa prijavite u
župnom uredu.

KLANJANJE
Svake srijede poslije
večernje svete mise u našoj
crkvi je pobožnost euharis-
tijskog klanjanja.

Izdaje i odgovara:
Župni ured Sv. Antuna
Padovanskog



ŽUPNI LISTIĆ
ŽUPE SV. ANTUNA PADOVANSKOG KOPRIVNICA
Broj 28 — Godina XII — 21. srpnja 2019. godine

16. nedjelja kroz godinu - godina C

ISUSOVA VELIKODUŠNA LJUBAV

Evangelje: Lk 10, 38-42

U ono vrijeme: Isus uđe u jedno selo. Žena neka, imenom Marta, primi ga u kuću. Imala je sestru koja se zvala Marija. Ona sjede do nogu Gospodinovih i slušaše riječ njegovu. A Marta bijaše sva zauzeta posluživanjem pa pristupi i reče: »Gospodine, zar ne mariš što me sestra samu ostavila posluživati? Reci joj dakle da mi pomogne.« Odgovori joj Gospodin: »Marta, Marta! Brineš se i uznemiruješ za mnogo, a jedno je potrebno. Marija je uistinu izabrala bolji dio, koji joj se neće oduzeti.«

Ostala čitanja: Post 18,1-10a; Kol 1,24-28;

Za prvo čitanje na šesnaestu nedjelju kroz godinu, uzet je opis iz Knjige Postanka u kojemu se možemo diviti Abrahamovoj gostoljubivosti. Opazio je trojicu nepoznatih muškaraca, ali u njima je prepoznao Boga. Kao dar dobio je takvo obećanje koje je nadilazilo svaki najskrivljeniji njegov san: Sara će roditi sina. Bog će svaku našu pomoć učinjenu drugima nagraditi.

U drugom čitanju sveti Pavao dokazuje ljubav svojim kološanskim vjernicima tako što svoje patnje prikazuje za njih. I naša patnja dobiva smisao samo onda ako ju prikažemo u korist drugih.

Evangelje započinje idiličnom slikom: vidimo Isusa kako u obiteljskom okruženju očekuje ručak u društvu svojih dragih prijatelja, Marte i Marije. Ali idilično stanje brzo gubi svoj čar zbog Martinog energičnog nastupa. Marta je ustvari okrivila Isusa da nije obratio pozornost na njezinu užurbanost. Isus je blago, ali prilično jasno ukorio Martu. Međutim, i ovdje, kao i u svim drugim evanđeoskim izvješćima, glavni likovi nisu Marta i Marija, već Isus. Postavimo nekoliko pitanja Isusu, možda ćemo bolje razumjeti što se stvarno dogodilo u spomenutom obiteljskom krugu.

Prije svega voljeli bismo saznati je li Isus sa svojim učenicima bio pozvani gost ili se iznenada, bez svake najave pojavio, računavši na velikodušnost dobrih prijatelja? Iz opisa evangelista mogli bismo zaključiti da se Isus sa svojim učenicima bez prethodne najave pojavio u selu gdje su svratili u Martinu kuću. Ako bi to bilo točno, možemo zamisliti da je Marta doista imala briga kako ugostiti desetak ljudi. Da su unaprijed najavili svoj dolazak, sigurno bi mnogo toga unaprijed pripremila, kako to svaka brižna domaćica čini. Ovako bila je prisiljena upotrijebiti svu svoju snalažljivost i snagu da svojim gostima pruži najbolje moguće.

Zamislimo se nad ovakvim Isusovim ponašanjem, jer on i danas na sličan način zna pokucati kod nas, iznenada, bez prethodne najave. Nesreće, bolesti, razočaranja rijetko

traže našu suglasnost da bi nas snašli. Jesmo li u stanju i u takvim slučajevima prepoznati Isusa i učiniti sve u cilju da ga lijepo dočekamo? Samo to »lijepo ga dočekati« ne znači nužno užurbanost, što je činila Marta, već bismo često trebali s Marijom sjesti do nogu Gospodinovih i slušati njegove riječi. Naime, često stojimo zbunjeni pred neshvatljivim Božjim planovima, stoga je svrsishodnije poslušati ga, što nama zapravo želi reći.

Kao drugo, željeli bismo saznati zašto je Isus svuda vodio i svojih dvanaest apostola? Zar nije pomislio da time stavlja na veliku kušnju svoje domaćine? Znamo da su njegovi apostoli bili s njim na svadbi u Kani, a i sada čitamo o događajima u množini, znači i ovdje su njegovi apostoli bili s njim. Naša prva misao može biti onaj ohrabrujući zaključak da tamo gdje je Isus bit će i njegov učenik, kao što je to on obećao. Dobro je znati da se to obećanje ne odnosi samo na križ i na muku, već i na radost i na mir. Moguć je, međutim, i drugi zaključak: Isus k nama nikada ne stiže sam. To je pak upućivanje na onu njegovu rečenicu da ono što smo učinili jednom od njegove najmanje braće, njemu smo učinili. Kršćanska duhovnost uvijek je konkretna, koja skrbi i pomaže druge.

Treće naše pitanje uputili bismo dvjema sestrama. Što se dogodilo nakon Martine energične intervencije? Je li Marta utihnula i je li Marija ušla u kuhinju pomoći svojoj starijoj sestri? Ne znamo, ali možda i nije važno znati odgovor. Isusove prisposode i riječi upućene drugima često su nezavršene, što poručuje da ih mi trebamo nastaviti i na sebe primijeniti. I danas postoje Marte koje aktivno služe, i postoje Marije koje moleći slušaju Isusove riječi. Ali i u nama žive, trebaju zajedno živjeti pod jednim krovom, obje: Bog ponekada od nas traži da budemo Marte, koje s ljubavlju skrbe o drugima, ali ponekad da budemo i Marije, koje s ljubavlju slušaju njegove riječi.

Zaustavimo se na kraju kod još jednog sudionika, o kojemu doduše nije bilo riječi, ali koji je sigurno bio prisutan: kod Lazara. Iz jednog drugog teksta saznajemo da je Isus volio Lazara, Martu i Mariju. Volio ih je takve kakvi su bili: šutljivog Lazara, skrbnu Martu i kontemplativnu Mariju. Isusova ljubav je velikodušna ljubav: u svakom čovjeku traži lijepo, Plemenito i pozitivno.

OD NEDJELJE DO NEDJELJE

Godišnje klanjanje u župi sv. Nikole

U ponedjeljak, 22 srpnja godišnje je klanjanje u župi sv. Nikole. Svečana misa je u 19 sati. Stoga ovdje neće biti večernje mise. Nakana primljena za taj dan bit će odslužena u crkvi sv. Nikole u 19 sati.

GODIŠNJI ODMORI

Ljetno vrijeme iskoristite za odmor duha i tijela. Ako ste na odmoru izvan naše župe potražite u tom mjestu crkvu i pohodite je. Neka vam nedjelja ne prođe bez svete mise ma gdje bili. Jedino tako možemo napredovati u duhovnim krepostima i spoznanju ljubavi Božje prema nama.

ISPRIKA

Zbog tehničke nepažnje u prošlom listiću krivo su otisnute nakane za dane četvrtak, petak, subota i nedjelja. Ispričavamo se zbog toga, ali nakane su na misama bile kako su zapisane u misnom bloku.

NEKA SU VAM BLAGOSLOVLJENI DANI LJETNOG ODMORA!

Sveti Jakov stariji

Među dvanesticom Isusovih učenika pronalazimo dvojicu imenom Jakov, od kojih se mlađi – Jakov Alfejev, časti zajedno sa svetim Filipom 3. svibnja, a Jakov Zebedejev ili Jakov stariji, 25. srpnja.

Jakov stariji je bio brat Ivana apostola i evanđeliste, a rođen je u ribarskom mjestu Betsaidi, na Genezaretskom jezeru. Otac mu je bio ribar **Zebedej**, a majka **Saloma**, koja se spominje na više mjesta u Novom zavjetu, i to kao pobožna žena koja je pratila Isusa na njegovom križnom putu, te kao jedna od svjedokinja njegova uskrsnuća.

Dvojicu braće, koja su kao i njihov otac bili ribari, jednom je prilikom, dok su krpali mreže, **pozvao sam Isus** da pođu za njim, što su oni spremno i učinili. Njih su dvojica, zajedno sa svetim Petrom, bili **najbliži Isusovi učenici**, koji su mogli svjedočiti o posebnim događajima iz života svoga Gospodina. Tako su jedino oni nazočni u situaciji kada je Krist izliječio Petrovu punicu, kada je oživio Jairovu kćer, prilikom Kristova preobraženja na brdu Tabor, kao i onda kada se smrtno znojio na Maslinskoj gori.

Zbog njihove vatrene naravi, Isus Ivana i Jakova naziva **“sinovima groma“**. Primjerice, kad su se jednom vraćali iz nekog samarijskog sela koje nije htjelo primiti Isusa i apostole, njih su dvojica predložila Isusu da pošalje vatru s neba i uništi mjesto. No, unatoč takvoj žestokoj naravi, obojica će itekako posvjedočiti ljubav i vjernost svome Učitelju. Nakon Kristova uskrsnuća, Jakov je više puta vidio Isusa, a nakon što je Isus uzašao na nebo, zajedno se s drugim apostolima i Isusovom Majkom nalazio na njihovim okupljanjima, te je poslije silaska Duha Svetoga javno i neustrašivo **očitovao svoju vjeru**.

Štoviše, upravo će zbog te gorljivosti i neustrašivosti prvi od apostola **položiti život** za svog Gospodina. Njega je 42. ili 44. god. dao mačem pogubiti **Herod Agripa**, unuk onoga kralja Heroda koji je, htijući ubiti novorođenog Isusa, pogubio nevinu dječicu.

Nakon što su Arapi razorili Jeruzalem, njegovo je tijelo u 7. st. **preneseno u Španjolsku**, a na mjestu gdje su sahranjeni njegovi zemni ostaci dignut će se grad **Santiago de Compostela** (Santiago = sveti Jakov), treće najsvetije katoličko hodočasničko mjesto, nakon Jeruzalema i Rima.

Osim što se časti kao zaštitnik Španjolske, svetoga Jakova se zaziva kod reumatskih bolesti i artritisa, zaštitnik je hodočasnika, putnika, vojnika, konjanika, jahača, veterinara, ratara itd., a njemu su također posvećene mnoge crkve i kapele diljem svijeta, pa tako i kod nas. U ikonografiji se obično prikazuje kao putnika sa štapom u ruci, a ponekad s mačem, zbog njegove mučeničke smrti.